

SACRAE SCRIPTURAÆ.

5

HIERONYMUS.

¹ ACCARA, vicus in deserto situs, in possessione tribus Iudeæ, pro quo Symmachus interpretatur pavimentum.

² ACCARON, in tribu Dan: siue (ut ego arbitror) in tribu Iuda ad levam Chananæorum, urbs una de quinque olim satrapiis Palæstinae, & decreta est quidem tribui Iudeæ nec tamen tenta ab ea: quia habitatores pristinos nequivit expellere. Sed usque hodie grandis vicus Iudeorum Accaron dicitur, inter Azotum & Jamniam ad orientem respiciens. Qui dampnunt Accaron, turrim Stratonis, postea Cæsaream nuncupatam.

³ ACCHASELUTH, civitas in tribu Issachar: appellatur autem & quidam vicus Chasalus juxta montem Thabor in campestribus, in octavo miliario Diocæsarea ad orientem respiciens.

⁴ ACCHO, quæ nunc Ptolemaïs appellatur, fortis Aser, de qua habitatores pristinos nequivit expellere.

⁵ ACHAD, urbs regni Nemrod in Babylone. Porro Hebræi hanc esse dicunt Mesopotamia civitatem, quæ hodie quoque vocatur Nisibis, à Lulculo quondam Romano consule obsessam, captamque, & ante paucos annos à Joviano Imper. Persis traditam.

ACHAIA, quæ propriè Græcia appellatur, ab occasu juxta Ptolemæum, Epiro terminatur, à Septentrione Macedonia, ab Oriente Aegæo mari, à Meridie parte maris Adriatici, sinu Corinthiaco, Isthmo, mari Cretico usque ad Sunium promontorium.

ACHAZIB. Vide ACHZIPH.

⁶ ACHELDEMACH, ager sanguinis: qui hodieque monstratur in Aelia, ad australē plagam montis Sion.

⁷ ACHOR Hebraicè dicitur E-

EYSEBIO.

⁸ Ακαρᾶς, τὸ ἔδαφος κάμψεστιν πρὸς τὴν ἐγήμῳ καιμένη, φυλῆς Ιουδα.

AKKARON, φυλῆς Δαὰς ἐξ ἐνωπού τῶν Χαναναίων, πόλις μία τῶν εἰς πέντε Σατραπεῖαν τῶν ἀλλοφύλων η̄ καὶ ἀφορίσῃ μὲν τῇ Φυλῇ Ιουδᾷ οὐ μὴ ἐγένετον ἀυτῆς, δῑτι μὴ ἀνείλεν τοὺς ἐν αὐτῇ ἀλλοφύλων η̄ καὶ ἐστιν καὶ μηγίστη Ιεδαίων Ακαρᾶς λεγομένη, ἀναμέσου Εξότε καὶ ἀναμέσον τῆς ἀνατολῆς.

Αχεσέλωθ, πόλις κλίνεις Ισάχαρος λέγεται τις κώμη Χεσλοῦς εἰν τῇ πεδιάδι παρὰ τὸ ὄρος Θαβῶς ἀπέκεντα Διοκαισαρεῖας σημείοις η̄ πρὸς ἀνατολάς.

Ακχώ, η̄ νῦν Πτολεμαῖς, κλήρος Αστρη, ἀφ' οὗ οὐκ ἐξήρεν Αστρη τοὺς ἀλλοφύλων.

Aχάμ, πόλις βασιλεῖας Νεμρώδης εἰν Βαβυλῶνι.

EUSEBIUS.

ACARCAS, pavimentum. Est vicus juxta desertum situs, tribus Iudeæ.

ACCARON, tribus Dan à sinistris Chananæorum, civitas una εἰς πέντε Σατραπιῶν alienigenarum, quæ assignata est tribui Iudea, non tamen eam tenuit, eo quod alienigenas in ea non interfecit: quæ modò etiam est vicus maximus Iudeorum dicitus Accaron, inter Exotum & orientalem plagam.

ACHESELOTH, civitas fortis Issachar: dicitur quidam vicus Chealus in planicie juxta montem Thabor distans Diocæsarea milliaribus octo, versus plagam orientalem.

ACCHO, quæ nunc Ptolemaïs, fortis Aser, de qua non sustulit Aser alienigenas.

ACHAM, civitas regni Nemrod, in Babylone.

ACELDAMA, ager sanguinis in Evangelio, qui etiam ostenditur usque hodie Aelia, in plaga septentrionali montis Sion.

ACHOR, quæ dicitur vallis A-

NOTÆ.

1. Nullus eo nomine locus in Scriptura reperitur, ne apud Septuaginta quidem. Non dubium est autem eum locum indicari qui Jos. 15. v. 3. dicitur Carcaa, & Heb. γῆς Karkaa; est enim hic locus in deserto, in finibus tribùs Iudeæ, significatque vox appellativè sumpta, pavimentum. Ex quo liquet quām haæ voces apud Septuagintam Int. atque adeò & apud Eusebium, fuerint corruptæ, quam vocum corruptionem non visum est Hieronymo emendare. Sed neque Accaras jam apud Sept. Int. legitur, sed vel Gades, vel Accara; quod postremum ad Hebræam vocem accedit, præsertim si voci Hebrææ n̄ preponatur γῆς Haccaræa, ut illo loco Josue 15. præponitur: apud Græcos autem nulla est litera quæ fit adspiratio. BONFRERIUS.

2. ACCARON ultimam esse verus Septentrionem Philistæorum satrapiam Jos. 13. v. 3. diximus. Ea primò quidem attributa fuit tribui Iudea, Jos. 15. v. 45. at postea eidem avulsa fuit, & attributa tribui Dan, Jos. 19. v. 43. quocirca potius tribus Dan censi debuit: quamquam neque hi, neque illi eam unquam possederint. Significat hæc vox eradiationem, vel sterilitatem. Vide infra in Jamnia. IDEM.

3. In versione nostra Jos. 19. v. 18. vocatur Chafaloth, & ante v. 12. Chafeloth Thabor à monte Thabor, cui vicina est, ut testatur hæc Hieron. Ex quo loco colligas ita fuisse in tribu Issachar ut tamen in confinio esset tribus Zabulon, juxta montem Thabor. In versione Septuag. Int. diversimodè id nomen legitur Chafaloth, Chafeloth, Achafeloth; quod postremum ad vocem quæ hæc in locis Hebræicis habetur, accedit: inī & ad Hebræam retento n̄ quod voci præponitur. Significat hæc vox, quæ pluralis est numeri, plurimitas. Ejusdem urbis infra mentionem Hieronymus in Chafelath & Chafelatabor. IDEM.

4. De hac nos etiam diximus Judic. 1. v. 31. Vide & infra ad v. 31. PTOLEMAIS. IDEM.

5. De hac habes Genes. 10. v. 10. Porro Nisibim in Mesopotamia esse à Ptolemaeo, Strabone, Stephano conflat, Stephanus juxta Tigrinum fluvium reponit. Priora illa verba; Achad urbs regni Nemrod in Babylone, Eusebii sunt; cetera, ut arbitror, Hieronymi. IDEM.

6. In versione nostra Latina appellatur HACELDAMA, Matth. 27. v. 8. & Act. 1. v. 19. Dicitus Haceldama, seu ager sanguinis, quod pecunia, quæ Christi fangus & vita empta erat à Iudea proditore, emptus fuerit. Est autem hæc vox non Hebraica, sed Syriaca, uti ad Matth. 27. explicabimus. Nomine autem Alia hæc & toto hoc libro de locis Hebræis intellige Hierosolymam ab Elilio Adriano sic dictam, qui priore civitate destrœta, eam in dū altam, quia diverso situ à priori, reædificavit, testi Hieronymo ad Hieremias 19. IDEM.

7. Achor non tam loci nomen est, quæ hominis, qui prius Achan, postea Achar, vel Achor à turbatione, quam cafris Istræticis attulit, dicitus est. Ab hoc locus in quo lapidatus est dicitus est Emecator, quod significat vallem Achor. In nostra versione non aliter quam vallis Achor appellatur. De hac valle & ratione nominis dictum à nobis Jos. 1. v. 1. & 24. IDEM.

In quibusdam libris legitur Achor hæc apud Hieron. sed verisimile est legendum Achor, cum referat se ad præcedentia, in quibus dictum de Achor, non de Achor. Neque tamen ulla idonea apparet ratio, cur de eodem loco altera vice mentionem fecerit seu Eusebius, seu Hieronym. Illud hæc mirum Achor hæc poni in tribu Iudea, cum eum locum suprà posuerit ad Septentrionem Hiericho, quæ cum in tribu Benjamin esset, in ejusque limite Septentrionali, ei quæ tribui ad Austrum esset tribus Iudea, non videtur quomodo is locus in tribu Iudea esse potuerit, sed necessariò in eadem tribu Benjamin esset debuit, vel si in altera tribu, in tribu Ephraim. Illud multò verius, hanc vallem nullo modo fuisse ad Septentrionem Hiericho, sed ad Austrum potius; neque in tribu Iudea, sed in tribu Benjamin, in confinio tamen tribus Iudea, ut è Josue 15. v. 7. colligi potest. IDEM.

8. Ακαρᾶς] Reædè idem legit Aκαρᾶς, Σ. ἔδαφος, hoc est, Acara, Symmachus, pavimentum, ut liquet ex versione Hieronymiana. CLERICUS.

9. Ε. βορείος] Hieronymus habet ad austrum, ubi Brocardi etiam tempore, ostendebatur. IDEM.